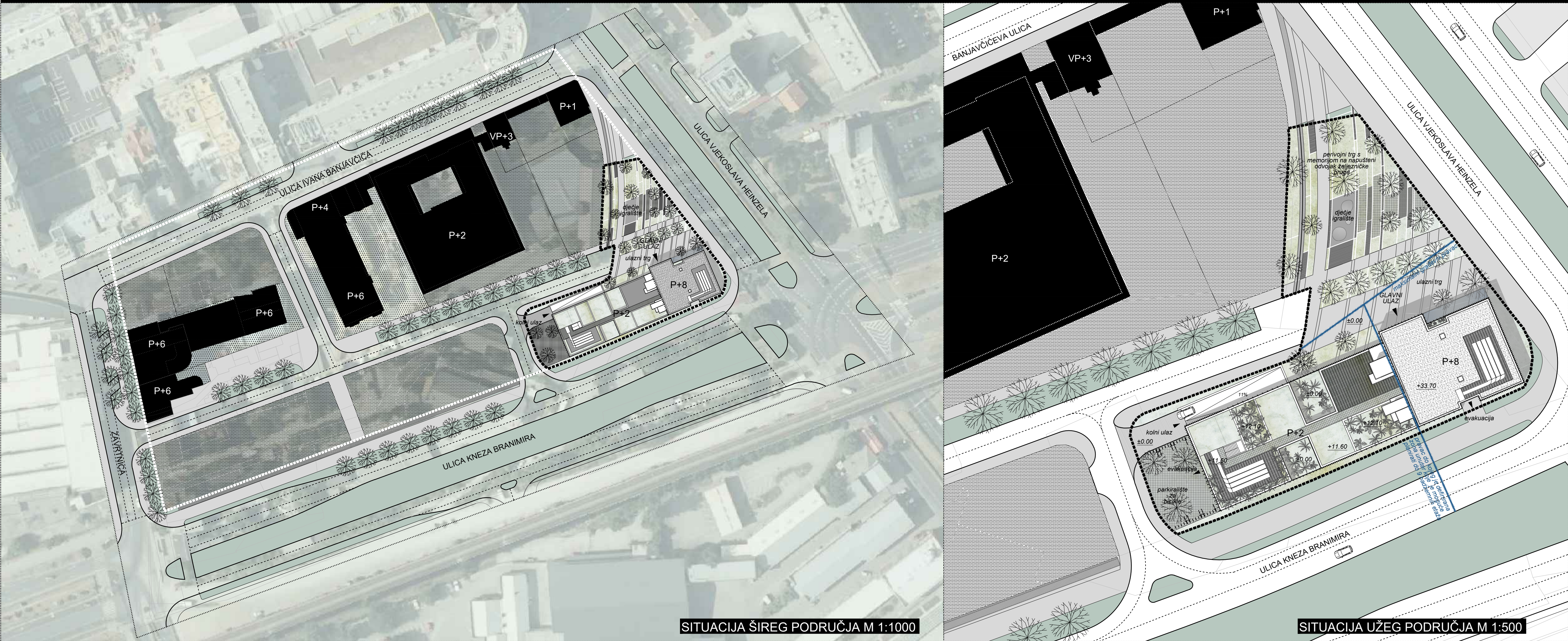
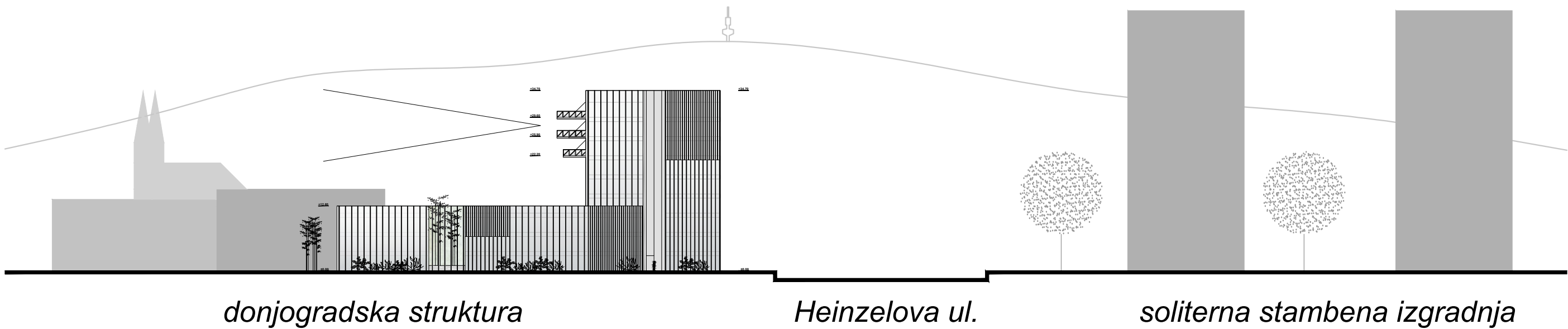

SHEMA KONCEPTA, REFERIRANJE NA UŽI I ŠIRI KONTEKST

TEKSTUALNO OBRAZLOŽENJE

Lokacija obuhvata nalazi se u uzbudljivom, ali i osjetljivom području grada, na mjestu spoja različitih urbanih struktura i križanju važnih prometnih pravaca. Zapadna strana Heinzelove ulice definira kraj blokovske strukture Donjeg grada dok s istočne strane započinje pretežito individualna izgradnja, nekada obiteljskih kuća, a u novije vrijeme samostojnih stambenih zgrada. Osim ove dvojnosti u smjeru I-Z, južno od obuhvata se nalazi željeznička pruga s čije se južne strane nalaze neuređeni prostori bivše industrije. Uglovna parcela obuhvata gotovo da ja zaglavni kamen koji definira spoj ova tri ambijenta.

Volumen zgrade se oblikuje tako da se svojom zapadnom stranom zadržava u visini u mjerilu donjogradskih blokova dok se istočni segment uzdiže na maksimalnu katnost i tvori mali toranj. Ovaj visoki volumen čini svojevrsnu protutežu stambenim neboderima s istočne strane Heinzelove ulice te postaje reper - zaglavni kamen u ugla donjogradske blokovske strukture. Ovom gestom se definira lokalni kontekst dok se ujedno oblikovno i kontekstualno uklapa u širi kontekst Donjeg grada i njegove kontaktne zone.

S južne strane volumen je kompaktan, bez cezure te svojom monolitnošću želi biti u mjerilu široke gradske avenije (Branimirove) kojoj stvara fasadu. Sjeverna strana postaje nešto rahlija, dozvoljava blage pomake - uvlačenja i isticanja volumena - koja na spoju tornja i baze formiraju glavni ulaz u zgradu. Ulaz je dodatno naglašen ulaznim trgom koji, osim što je umrežen u pješačke putove, oblikovno potencira memoriju industrijske željeznice i ugrađuje ju, odnosno njome stvara novi kontekst, novu atmosferu prostora s referencom na povijesne slojeve lokacije.

Pročelje zgrade, iako tvori monolitnu plohu (fasada Branimirove) oblikuje se kao mreža uzoraka vertikalnih elemenata, poput čipke koja je dovoljno suplina da djeluje kao "drugi" sloj čitanja zgrade. Ova igra uzoraka čini veliku građevinu gotovo efemerom, nježnom, laganom, prozračnom. Manipulacijom veličinom i gustoćom vertikalnih elemenata, osim dinamične igre na fasadi, postizu se različiti ambijenti u interijeru te se kontrolira količina svjetlosti koja prodire u unutrašnje prostore.

U gornjoj zoni zapadne fasade tornja pojavljuju se balkoni oblikovani kao istureni konzolni istaci. Namjena prenaplašenosti ovih istaka daje zgradi karakterističan i prepoznatljiv profil te gotovo doslovno pokazuje kako zgrada želi pripadati Donjem gradu. Želi uživati u pogledima na katedralu, gradski centar, Medvednicu. Osim zanimljivog oblikovanja ovi balkoni daju novu razinu visokog standarda stanovanja njihovim korisnicima (6 stanova).

Osim zadovoljavanja tehničkih i programskih uvjeta - zgrada ne sakriva želju da bude lijepa. Danas, kada je riječ "lijepo" gotovo zabranjena kao argument u arhitektonskim raspravama - želimo reći da zgrada koja definira rub Donjeg grada, koja se nalazi na križanju dvije glavne prometnice i koju vidi svaki vlak koji dolazi ili odlazi iz Grada - smije i treba biti lijepa.

